

Til § 11.

Forsaavidt lignende Forhold som under Verdenskrigen maatte komme til at foreligge, vil der kunne blive Spørgsmaal om at tilvejebringe en lignende videregaaende Hjemmel til Baandlæggelse af Forsikringssummer for forliste Skibe som den i sin Tid i Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 indeholdte.

Bl. a. under Hensyn til de Rederierne ved nærværende Lov paalagte Garantiforpligtelser, er det fundet naturligt at henlægge Administrationen af den i nærværende Lov foreslaaede Bestemmelse til Institutets Bestyrelse, i hvilken Forbindelse bemærkes, at Anvendelse af baandlagte Forsikringssummer til Betaling af tidligere kontraherede Nybygninger opfylder Kravet om Anskaffelse af Erstatningstonnage.

Til § 12.

Paragraffen indeholder de nærmere Regler om Garanternes Hæftelse, jfr. herved Bemærkningerne til § 1, Indbetaling paa Garantikapitalen — indbetalte Beløb foreslaas forrentet med en Rente, svarende til Danmarks Nationalbanks til enhver Tid fastsatte laveste Udlaansrente — og Fordeling af et eventuelt Overskud. I sidstnævnte Henseende bemærkes, at det er foreslaaet, at Halvdelen af det eventuelle Overskud ristorneres Forsikringstagerne, medens Resten fordeles mellem Garanterne i Forhold til den af dem tegnede Garantikapital.

Til § 13.

I Overensstemmelse med det i Loven af 1914 fastsatte foreslaas det, at enhver Forsikring skal ophøre, for saa vidt Danmark maatte komme i Krig. Det forudsættes,

at Institutet i dette Tilfælde ogsaa er udelukket fra at tegne nye Forsikringer. I Bestemmelsens 2det Stykke er der dog gjort Undtagelser med Hensyn til Skibe, der paa det paagældende Tidspunkt maatte være til Søs eller i fjendtlig Havn.

Til § 14.

Paragraffen giver Stempelfrihed med Hensyn til de Dokumenter, der maatte blive oprettet i Medfør af Loven, og indeholder Hjemmel for Handelsministeren til at gøre saadanne Undtagelser fra Bestemmelserne i Loven om Skadesforsikringsvirksomhed m. v. af 2. Maj 1934, der maatte findes paakrævet.

Institutet foreslaas fritaget for Indkomstskat til Stat og Kommune.

Til § 16.

Det foreslaas, at det Tidspunkt, paa hvilket Institutets Forsikringsvirksomhed skal begynde, efter Indstilling fra Dansk Dampskibsrederiforening skal fastsættes ved kgl. Anordning. Det samme gælder Tidspunktet for Forsikringsvirksomhedens Ophør, i hvilken Henseende bemærkes, at det selvsagt ikke er Tanken at lade Institutet fortsætte sin Forsikringsvirksomhed, naar der ikke længere foreligger nogen Krigsfare, selv om Institutets Regnskab paa dette Tidspunkt maatte vise Underskud.

Bestemmelserne i 2det Stykke giver Regler om den praktiske Fremgangsmaade med Hensyn til Fordelingen af Garantikapitalen paa de Redere, som i Henhold til Bestemmelserne i § 1 er pligtige til at deltage i Tegningen af denne.